

vi holdt i Udvalget. — eller mellem de to sidste Møder, tror jeg, det var —, blev der rettet den Forespørgsel til Vandbygningsdirektøren, da man havde vanskeligt ved at komme til Klarhed over, hvad der var det klogeste i Øjeblikket: Hvilken Fremgangsmaade vil uden at præjudicere nogen Ordning af Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord være den, der for Tiden medfører mindst Risiko? Og dertil svarede Vandbygningsdirektøren, at naar det ikke i den nærmeste Tid kan afgøres, at Udløbet skal være ved Hvide Sande, vil de i Regeringsforslaget foreslaaede midlertidige Foranstaltninger frembyde mindst Risiko. Det vil altsaa sige, at naar man endelig drives ind paa noget, som har en midlertidig Karakter, naar det er givet, at man ikke kan komme til en endelig Afgørelse i dette Øjeblik, er det eneste forsvarlige i Virkeligheden det, som foreslaas af Regeringen. Ogsaa her paatager de Herrer sig nu et Ansvar.

Jeg skal derefter gaa over til en nærmere Betragtning af de enkelte Forslag, som er fremkommet fra Venstre og Socialdemokratiet. Venstres Forslag gaar kort og godt ud paa dette ene, at den Ordning, der ved anden Behandling vedtoges som endelig, nemlig at Værkerne skulde retableres, nu med eet Slag nedsættes til at være midlertidig. Det lyder meget godt efter Ordene, men Spørgsmaalet er: Er det en midlertidig Ordning? Det er givet, at Bekostningen ved denne Foranstaltning er $1\frac{3}{4}$ Million, foruden hvad der forudsættes senere at kunne komme til i Anledning af Nedbrydninger. Men nu bliver det altsaa kun en midlertidig Foranstaltning, og saa koster denne Midlertidighed os 1,775,000 Kr., medens Midlertidigheden paa Tillægsbevillingsloven er 400,000 Kr. Det vil i Virkeligheden sige, at det ingen Midlertidighed er, at naar ikke tilfældige Forhold medfører, at man faar en hel anden Ordning, f. Eks. Slusen, er dette den endelige Ordning, og de Herrer, som ved enten at stemme for dette Forslag eller ved at undlade at stemme imod det bidrager til, at det gaar igennem, har et Medansvar for, at dette maaske bliver den endelige Ordning. Men dertil kommer, at selve Forslaget i denne Form faar en ganske urimelig Karakter. Det, der sker, er, at man gennemfører en Ordning af en midlertidig Karakter, der koster $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Gaar man ind paa, at Ordningen er midlertidig, vil der bagefter følge en Sluseplan, der koster mindst 2 Mill. Kr. Disse to Sum-

mer udgør tilsammen $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og naar dertil lægges de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som i dette Øjeblik ligger begravet derovre, vil man se, at saa er man jo kommet over de 5 Mill. Kr., og det synes at være den rene Absurditet. Men ogsaa det paatager de Herrer sig Ansvar for.

Om Socialdemokraternes Forslag vil jeg sige følgende: Forslaget er, som jeg viste før, ganske uklart. Hvis man skal faa noget ud af det, maa det betyde, at de Herrer Socialdemokrater intet Ansvar vil paatage sig paa den ene Side for at lukke, paa den anden Side for at holde aabent. De har da ment, at naar de blev ved Tillægsbevillingslovens Bevilling, var de udenfor, og det maatte være en god Stilling for dem. Hvis denne Stilling er rigtig, er den for det første overflødig, for saa kunde man blive ved Tillægsbevillingslovens Bevilling. Men den er ikke rigtig, for Tillægsbevillingslovens Bevilling bruges kun, indtil man ved en særlig Lov har vedtaget, at nu skal der her gaas frem paa en bestemt Maade. Med andre Ord: Socialdemokraterne har ved deres Ændringsforslag Ansvar for, om den nuværende Ordning skal fortsættes eller ikke. De kommer ikke udenom, at der her er en positiv Medvirkning i denne Sag. Og med Hensyn til Indholdet af deres Forslag vil jeg gøre opmærksom paa, hvorledes det er blevet kritiseret sønder og sammen af de Herrer selv. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge) har allerede i sin Betænkning gjort opmærksom paa, at dette at gaa videre med Anlægget i lignende Form, som det havde i Forvejen, i Virkeligheden er utilladeligt. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse nogle Ord af Betænkningen. Efter forskellige indledende Bemærkninger om, at Arbejdet er sket under Ledelse af en Mand, der hidtil stod i nært Samarbejde med et Medlem af den Kommission, som forrige Gang stillede Forslaget, nemlig Hr. Entreprenør Monberg, siges det: „og det tør sikkert ogsaa betragtes som afgjort, at Arbejdet har været forsvarligt og godt ledet i alle Henseender; men Opgaven viste sig at være uløselig“. Hvad der sker nu, er, at de Herrer gaar med til denne uløselige Opgave. Og Socialdemokraternes Ordfører har yderligere selv detailleret dette ved anden Behandling. Han taler for det første om, hvorledes det vil forholde sig med Hensyn til Bagskæringen, og siger derom: „De, der har været ovre ved Ringkøbing Fjord, har kunnet forvisse sig om, at der kun skulde ganske lidt til,